

РЕШЕНИЕ

№ 10746

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **243** по описа за **2026** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С. (РИОСВ-С.), чрез юрк. С. П.-Д., срещу Решение № 3983 от 04.11.2025 г. по НАХД № 11472/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 129-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 50 от 07.07.2025 г. на директора на РИОСВ - С. относно наложена на Д. Г. П., в качеството му на кмет на район Красна поляна - Столична община, глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл. 166, т. 3, вр. чл. 165, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) за нарушение по чл. чл. 14, ал. 4, вр. чл. 166, т. 3 от ЗООС.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния и процесуален закон и неправилна оценка на събраните доказателства. Касаторът поддържа, че предписанието правилно е адресирано до кмета на район „Красна поляна“ като орган, който по силата на закона носи отговорност за осигуряване на дейностите по организиране на почистването на нерегламентирани замърсявания съгласно чл.19, ал.3, т.15 и чл.112, ал.1 от Закона за управлението на отпадъците (ЗУО). Навежда доводи относно използваната в НП формулировка „да извърши“ като поддържа, че се касае за техническа формулировка, която указва резултата, който следва да бъде постигнат от адресата на предписанието, а не извършването на тези действия „лично и физически“. В този

смисъл предписанието следвало да се тълкува като задължение за кмета да организира, възложи и контролира изпълнението му, доколкото същият носи институционална отговорност за крайния резултат. Сочи, че предписанието е било със срок на изпълнение до 13.03.2025 г., поради което необходимостта от технологично време за изготвяне на ценови оферти и сключване на договор за почистване на нерегламентираните замърсявания след 13.03.2025 г. не освобождава кмета на район „Красна поляна“ от отговорност, при липса на искане за продължаване на срока за изпълнение на предписанията. Претендира се отмяна на решението на СРС и постановяване на друго за потвърждаване на НП, както и присъждане на разноски.

Ответникът Д. Г. П., в качеството му на кмет на район Красна поляна, Столична община, оспорва касационната жалба в писмен отговор от 06.01.2026 г., чрез юрк. Т. Г.. Навежда доводи, че не е субект на вмененото нарушение, тъй като със Заповед №СОА20-РД09-1441 от 05.03.2000 г. на кмета на СО неправилно поради липса на такива правомощия са делегирани задължения на районните кметове по организиране на почистването на територията на съответния район, което било задължение на кмета на СО. Оспорва се извършването на нарушение поради представянето на доказателства за предприети спешни действия по избор на изпълнител за почистване на нерегламентираните замърсявания/сметища на територията на СО – район „Красна поляна“, вкл. сключен на 10.04.2025 г. договор със „СОФИНВЕСТ“ ЕАД, за който директорът на РИОСВ С. е уведомен с писмо от 10.07.2025 г. Твърди, че като второстепенен разпоредител с бюджетни средства е било необходимо тези средства да се отпуснат от Столична община, което създавало обективна невъзможност на кмета на район „Красна поляна“ за изпълнение на даденото предписание, доколкото районните администрации не разполагали с тежка механизация и работна ръка за организиране на физическото почистване на терените, които са установени като замърсени. Претендира за оставяне в сила на обжалваното решение на СРС.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита касационната жалба за неоснователна, а обжалваното решение за правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна районният съд е приел, че по повод постъпил в РИОСВ-С. сигнал за нерегламентирано сметище, находящо се в поземлен имот с идентификатор 68134.1114.221, с площ 41683 кв. м., в район „Красна поляна“ - СО, служители на контролната администрация, извършили проверка, в резултат на която от директора на РИОСВ-С., на основание чл.14, ал.4 от ЗООС било издадено предписание №27 от 14.02.2025 г. с адресат Д. Г. П. - кмет на СО-район Красна поляна, със следното съдържание:

1. Да извърши почистване на незаконното сметище, находящо се в поземлен имот с идентификатор 68134.1114.221, с площ 41683 кв. м., в район „Красна поляна“ - СО, за което писмено да уведоми РИОСВ-С.. Със срок за изпълнение: 13.03.2025 г.
2. Да предприеме мерки по недопускане на повторно замърсяване с отпадъци, както и предотвратяване на изхвърлянето на отпадъци на неразрешени за това места и/или създаването на незаконни сметища. Срок за изпълнение: постоянен.

Така издаденото предписание било изпратено по електронен път до СО - район „Красна поляна“ и доведено до знанието на адресата Д. Г. П. - кмет на СО – район „Красна поляна“. В изпълнение на даденото предписание са били предприети следните действия: Поискани са оферти от две общински дружества - „СОФИНВЕСТ“ ЕАД и „СОФЕКОСТРОИ“ ЕАД. След приключване на процедурата по избор на изпълнител е сключен договор №РКП25-ДГ56-31/10.04.2025 г. с фирма „СОФИНВЕСТ“ ЕАД за почистване на регламентирани замърсявания/сметища със смесен тип

отпадък на територията на СО-Район „Красна поляна“. С писмо изх. № РКП25-ДИ01-117/3/10.07.2025 г. директорът на РИОСВ —С. е уведомен за сключения договор.

Във връзка с осъществяване на последващ контрол по изпълнение на Предписание № 27 от 14.02.2025 г., на 31.03.2025 г. е извършена проверка в присъствието на представител на районна администрация „Красна поляна“ и пълномощник на сигналоподателя, на терен, находящ се в [населено място], р-н „Красна поляна“, [улица], поземлен имот с идентификатор 68134.1114.221. За извършената проверка е съставен констативен протокол КП № ККФОС-ИЦ-22 от 31.03.2025 г., в който е отразено: „Извършена е справка в електронната платформа на Агенция по геодезия, картография и кадастър, от която се установява, че имот с идентификатор 68134.1114.221 е частна общинска собственост, с площ 41 683 кв. м. и начин на трайно ползване „За друг вид озеленени площи“. При извършения обход на имота се констатира, че същият не е ограден и е със свободен достъп за външни лица. По цялата площ на имота между дървесната и храстова растителност са установени големи количества нерегламентирано изхвърлени строителни и битови отпадъци.“

Съобразно изложеното е констатирано, че даденото Предписание № 27 от 14.02.2025 г. на кмета на район „Красна поляна“ не е изпълнено и отпадъците не са почистени. Въз основа на горните констатации, от И. В. Ц. - гл. експерт в отдел ККФОС, Дирекция КПД при РИОСВ-С., е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 43/2025 г., с който срещу Д. Г. П., в качеството му на кмет на СО-район Красна поляна, било повдигнато административно наказателно обвинение за това, че не е изпълнил Предписание № 27/14.02.2025 г., тъй като отпадъците не са почистени. Деянието е квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл. 14, ал. 4, вр. чл. 166, т. 3 от Закона опазване на околната среда. Актът бил предявен на нарушителя, като срещу същия са депозиран писмени възражения.

Във основа на така съставения АУАН било издадено процесното Наказателно постановление (НП) № 50 от 07.07.2025 г. на директора на РИОСВ, с което на Д. Г. П., в качеството му на кмет на СО - район „Красна поляна“ е наложена глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл. 166, т. 3. вр. чл. 165, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) за нарушение по чл. 166, т. 3 от същия нормативен акт.

Районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства от административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 от НПК, както и допълнително представени от кмета на СО – район „Красна поляна“ доказателства - кореспонденция между него и РИОСВ С., възлагателно писмо от СО-район Красна поляна до изпълнителния директор на „СОФИНВЕСТ“ ЕАД и кореспонденция между СО-район Красна поляна и изпълнителния директор на „СОФИНВЕСТ“ ЕАД, договор от 10.04.2025 г., сключен между СО - район „Красна поляна“ и „СОФИНВЕСТ“ ЕАД с предмет осъществяване на почистване на нерегламентирани замърсявания/сметища със смесен тип отпадък на територията на район Красна поляна, [населено място].

Във основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи, във формата и със съдържанието по чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. С доводи от разпоредбите на чл.46 от ЗМСМА и чл.19, ал.3, т.5 от ЗУО районният съд е приел, че кметът на район е субект на твърдяното нарушение. Позовал се е и на Заповед №СОА20-РД09-1441/05.03.2020 г. /цитирана и в жалбата/, с която кметът на Столична община е възложил на кметовете на райони организацията за предотвратяване на изхвърлянето на отпадъци на неразрешени за това места и/или създаването на нерегламентирани сметища, както и организиране на почистването им на територията на съответния район.

Независимо от изложеното СРС е посочил в решението си, че кметът на СО - район „Красна поляна“ няма нито в лично качество, нито в качеството на кмет на район, задължение да извърши

почистване на констатираното незаконно сметище, тъй като съгласно чл.19, ал. 3, т.15 от ЗУО той е отговорен да организира почистването на нерегламентирани сметища, но не и да го извърши лично. С оглед на това, за доказване на деянието, за което е ангажирана отговорността му, не било достатъчно да се констатира, че към датата на извършената проверка на 31.03.2025 г., незаконното сметище не е било почиствено, както са процедурали актосъществителят и наказващият орган в конкретния случай. Районният съд е приел, че за да се ангажира отговорността на кмета на район в случая е следвало да се провери и установи дали и какви действия са извършени от адресата на предписанието по организиране на почистването. Такива доказателства са били представени от страна на жалбоподателя в хода на производството пред АНО, но същите са били игнорирани и не са получили каквато и да е правна оценка, като са приети за ирелевантни. В допълнение е посочено в решението, че даденото предписание не е било в съответствие с изискванията на закона, като с него адресатът е задължен „да извърши почистване“ на незаконното сметище в определения срок, а не да организира почистването /каквото задължение има съгласно разпоредбата на чл.19, ал. 3, т.15 от ЗУО/. С оглед на това е изведен извод, че предписанието, чието изпълнение се претендира е незаконосъобразно, поради което не се ползва с така наречената „задължителна сила“.

Отделно от изложеното съдът е приел, че от събраните по делото писмени доказателства се установява предприемането на конкретни действия от страна на администрацията на район "Красна поляна", Столична община, в частност на кмета на района по организиране почистването на незаконното сметище, като по независещи от волята на жалбоподателя причини, свързани с провеждане на необходимите процедури по избор и сключване на договор с изпълнител, който да извърши почистването, изискващи определено технологично време, това не се е случило в рамките на определения срок, даден в незаконосъобразното предписание.

Районният съд е кредитирал представените от жалбоподателя писмени доказателства - поискани ценови оферти от две общински дружества, след получаването на които е изготвен доклад до кмета на район Красно село, съдържащ информация за това, че е поискано допълнително финансиране за почистване на терени с нерегламентирано изхвърляне на отпадъци от Столична община. Получен е отговор, че от СО могат да бъдат осигурени средства в размер до 125 000 лева без ДДС, за район „Красна поляна“ за тази дейност, както и че същите ще бъдат преведени след предоставяне на разходно-оправдателна документация за извършените дейности до размера на посочената сума. След приключване на процедурата по избор на изпълнител е сключен договор №РКП25-ДГ56-31/10.04.2025 г. със „СОФИНВЕСТ" ЕАД за почистване на нерегламентирани замърсявания/сметища със смесен тип отпадък на територията на СО-Район „Красна поляна", като видно от приложеното възлагателно писмо и писмо от СО - район „Красна поляна“ от 23.07.2025 г. до изпълнителния директор на „СОФИНВЕСТ" ЕАД, дейността по изпълнение на сключения договор се контролира стриктно от страна на възложителя, като е определен и краен срок за приключване на възложените дейности до 25.07.2025 г.

С оглед на изложеното съдът е намерил, че жалбоподателят Д. П., в качеството си на кмет на район "Красна поляна" към Столична община, е предприел конкретни действия и мерки по организиране почистването на образуваното незаконно сметище, каквото е законовото му задължение, което неправилно е обективизирано в даденото предписание, респ. с извършване на посочените действия жалбоподателят П., в качеството си на районен кмет, е предприел по свое усмотрение мерки за изпълнение на предписанието. Действително, теренът не е бил почистен в посочения срок за изпълнение на предписанието, който е бил твърде кратък за изпълнение на всички гореописани процедури, но това само по себе си не било основание за ангажиране на отговорност за изпълнение на предписанието, доколкото всички гореизброени действия и

необходимото време за изпълнението им били извън волята на жалбоподателя.

В заключение, СРС е приел, че не се установяват фактическите основания на административното обвинение, поради което атакуваното наказателно постановление е отменено като издадено при неправилно установена фактическа обстановка.

Обжалваното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене при съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Съгласно чл.19, ал.3, т.15 от ЗУО кметът на общината отговаря за предотвратяването на изхвърлянето на отпадъци на неразрешени за това места и/или създаването на незаконни сметища и организиране на почистването им. Обосновано е позоваването на районния съд на разпоредбата на чл.46, ал.1, т.12 от ЗМСМА, според която кметът на район изпълнява функции, възложени му от кмета на общината. Разпоредбата на чл. 44, ал. 1, т. 9 ЗМСМА също урежда възможност за кмета на общината да възлага изпълнението на свои функции на кметовете на кметствата и районите. С тези разпоредби на практика е дадена възможност за делегиране на широк кръг от правомощия, т.е. на по-голям обем от материална компетентност (в този смисъл е Решение № 2718 от 15.03.2023 г. по адм. д. № 7277/2022 г., V отд. на ВАС). В производството по ЗАНН съдът не може да осъществява инцидентен контрол за валидност и законосъобразност на Заповед №СОА20-РД09-1441 от 05.03.2000 г. на кмета на СО /която не е представена от жалбоподателя/, както неправилно се поддържа в отговора на касационната жалба. Касае се за отделен административен акт, който подлежи на самостоятелен контрол за законосъобразност по чл.45 от ЗМСМА. Нещо повече, очевидно самото наказано лице, именно в изпълнение на делегираните му правомощия, е предприело действия по изпълнение на даденото предписание №27 от 14.02.2025 г., вкл. чрез сключване на договора от 10.04.2025 г. със „СОФИНВЕСТ“ ЕАД.

Обосновано в тази връзка е позоваването на касатора на чл.112, ал.1 от ЗУО, който също предоставя възможност за делегиране на правомощия от страна на кмета на общината, доколкото предвижда, че кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице контролира: дейностите, свързани с образуване, събиране, включително разделното, съхраняване, транспортиране, третиране на битови и строителни отпадъци, дейностите по депониране на производствени и опасни отпадъци на общински и/или регионални депа, както и изоставянето на битови отпадъци и нерегламентираното им изхвърляне. По изложените съображения са правилни и обосновани изводите на районния съд, че кметът на район в СО може да бъде субект на твърдяното нарушение.

Несподелими са изводите на СРС, че кметът на СО - район „Красна поляна“ няма нито в лично качество, нито в качеството на кмет на район, задължение да извърши почистване на констатираното незаконно сметище, тъй като съгласно чл.19, ал. 3, т.15 от ЗУО той е отговорен да организира почистването на нерегламентирани сметища, но не и *да го извърши лично*. П. е издадено на основание чл.14, ал.4 от ЗООС, според който директорите на РИОСВ разполагат с правомощие да съставят предупредителни и констативни протоколи, да издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления. С предписанието се визират задължения на кмета на район „Красна поляна“ – СО по чл.19, ал.3, т.15, вр. чл.112, ал.1 от ЗУО, за които вече се посочи, че включват правомощия и на районните кметове. Формален е подходът на районния съдия, че чрез използваната в НП глаголна форма „да извърши“ почистване на незаконно сметище, тези действия следва да се изпълнят *лично от районния кмет*.

Касае се за местен, териториален орган на изпълнителната власт съгласно чл.38, ал.1 от ЗМСМА, който се подпомага от администрация по смисъла на чл.34 и чл.38, ал.2, т.2 от Закона за администрацията. По силата на чл.46, ал.1 от ЗМСМА кметът на район или кметство организира провеждането на благоустройствени, комунални и други мероприятия, отговаря за стопанисването на определени от общинския съвет обекти на общинската собственост, представлява района или кметството, организира изпълнението на актовете на общинския съвет и на кмета на общината, отнасящи се до територията и гражданите на района или кметството. Очевидно е, че правомощията на районния кмет са ръководни правомощия по създаване на организация за изпълнение и контрол на това изпълнение. Ето защо единствено поради израза „да извърши“, а не „да организира извършване“, не може да се приеме, че процесното предписание №27 от 14.02.2025 г. е незаконосъобразно. Още повече, че в производството по ЗАНН съдът няма правомощия да осъществява подобен инцидентен контрол за законосъобразност на предписанието. С процесното предписание, на кмета на район „Красна поляна“ – СО е указано „да извърши почистване на незаконно сметище, находящо се в поземлен имот с идентификатор 68134.1114.221, с площ от 41 683 кв.м., район „Красна поляна“ – СО, за което писмено да уведоми РИОСВ – С.“, със срок до 13.03.2025 г. (т.1), т.е. с едномесечен срок на изпълнение.

С Констативен протокол (КП) № ККФОС-ИЦ-22 от 31.03.2025 г., обективиращ последващ контрол на даденото предписание №27 от 14.02.2025 г., е удостоверено неговото неизпълнение. В КП се съдържа признание, че районната администрация е предприела действия по събиране на ценови оферти за почистване на имота, като предстои сключване на договор с фирма изпълнител, за което е изготвено предложение към Столична община. Независимо от изложеното КП съдържа формална констатация, че даденото предписание №27 от 14.02.2025 г. не е изпълнено, което е послужило за съставяне на процесния АУАН № 43/14.03.2025 г., респ. за издаване на обжалваното пред СРС НП № 50 от 07.07.2025 г. на директора на РИОСВ – С. за нарушение по чл. 14, ал. 4, вр. чл. 166, т. 3, вр. чл.165, ал.1 от ЗООС. Санкционната разпоредба на чл.166, т.3 от ЗООС предвижда налагане на наказанието по чл.165, ал.1 от ЗООС /глоба от 2000 до 20 000 лв./ на лице, което не изпълни предписание, дадено от директора на РИОСВ съобразно правомощията му по чл.14, ал.4 от ЗООС.

Споделими са доводите на СРС, че адресатът на предписанието е предприел действия по неговото изпълнение, които действия са надхвърлили определения в предписанието крайно недостатъчен срок по изцяло обективни причини, които стоят извън волята на наказаното лице. Според КП № ККФОС-ИЦ-22 от 31.03.2025 г. на РИОСВ С. извършената справка в АГКК е установила, че процесният имот е с площ от 41 683 кв.м., като същият е неограден, свободен за достъп на външни лица и в него има големи количества нерегламентирано изхвърлени строителни и битови отпадъци. Дължим е извод, че се касае за имот с изключително голяма площ, който съдържа значителни количества отпадъци, вкл. едрогабаритни (строителни).

Установява се от Доклад от 27.03.2025 г. от инж. И. Н. – началник отдел ИИБЕ в район „Красна поляна“ – СО, че с писмо рег. № СОА24-ВК08-2283-33 от 29.11.2024 г. районната администрация на район „Красна поляна“ – СО е уведомена, че от Столична община могат да бъдат осигурени средства в размер до 125 000 лв. без ДДС, както и, че същите ще бъдат преведени след предоставяне на разходно-оправдателна документация за извършените дейности до размера на посочената стойност. Докладът удостоверява още,

че са предприети действия по събиране на оферти от две общински дружества и предстои сключване на договор по чл.14, ал.1, т.5 от ЗОП. Приложени са ценови предложения от 12.03.2025 г. от „Софинвест“ ЕАД и от 17.03.2025 г. „Софекострой“ АД, договор от 10.04.2025 г., с който СО – район „Красна поляна“ е възложила на „Софинвест“ АД почистване на нерегламентирани замърсявания/сметища със смесен тип отпадък на територията на район „Красна поляна“, възлагателно писмо от 14.05.2025 г. от кмета на район „Красна поляна“ до „Софинвест“ АД за организиране почистването на поземлен имот с идентификатор 68134.1114.221 и писмо от 23.07.2025 г. от кмета на район „Красна поляна“ до „Софинвест“ АД, което удостоверява извършен обход на имота, при който е установено, че *дейностите не са приключили*. Допълнително, във възражението по чл.44, ал.1 от ЗАНН от 23.04.2025 г. е посочено, че *все още няма гласуван бюджет на Столична община, което допълнително затруднява извършването на такъв вид дейности от обществен интерес, които предполагат наличието на предвидени за това средства*.

Съвкупната преценка на посочените обстоятелства правилно е навела районния съдия на извод, жалбоподателят Д. П., в качеството си на кмет на район "Красна поляна" към Столична община, е предприел конкретни действия и мерки по организиране почистването на образуваното незаконно сметище, каквото е законното му задължение. Налице са множество обективни обстоятелства, които стоят извън волята на наказаното лице, довели до обективна невъзможност да се изпълни предписанието в дадения невъзможно кратък срок за това. Касае се за огромен по площ и силно замърсен терен. Законосъобразните действия по изпълнение на предписанието изискват провеждане на процедура по ЗОП, за която също е необходимо техническо време, което обективно надвишава дадения срок за изпълнение на предписанието. Средствата, необходими за изпълнението на процедурата, в резултат на която да се почисти теренът, са от бюджета на Столична община, а не на район „Красна поляна“. Както се установява от разменената между страните кореспонденция, към края на м. април 2025 г. все още няма гласуван бюджет на Столична община, а дори при сключен договор и започнало негово изпълнение и през м. юли 2025 г. дейностите по почистването на поземления имот не са приключили.

Наличието на горепосочените обективни обстоятелства за неизпълнение на предписанието в предоставения невъзможно кратък срок стои извън волята на жалбоподателя, както правилно е отбелязал районният съдия и изключва вината му за вмененото административно нарушение, поради което следва да се приеме, че такова не е осъществено от субективна страна. Още в срока за изпълнение на предписанието са събрани оферти от две общински дружества, но процедурата по ЗОП, липсата на отпуснати средства от бюджета на СО и реалното изпълнение на почистването, което е продължило и след м. юли 2025 г., са указание, че и от обективна страна кметът на СО – район „Красна поляна“ не би могъл да изпълни предписанието в дадения в него срок за това.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, поради което е дължимо оставянето му в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.4 и ал. 5 от ЗАНН ответникът по касация има право на разноски, но поради липса на заявено искане в тази насока, разноски не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 3983 от 04.11.2025 г. по НАХД № 11472/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.